

KAN KOMMUNER SKABE VÆKST OG VELSTAND?

Af Asger Aamund, den 8. november 2013

Ja, det kan de godt, hvis de engagerer sig i opgaven i modsætning til landspolitikerne, der tror at man udelukkende kan spare sig ud af kriser. Reformen, der skaber bred, folkelig velstand kan sagtens gennemføres på regionalt plan med stor succes, hvad Californien er et godt eksempel på. Nu er Californien ikke en kommune, men en amerikansk delstat med 30 millioner indbyggere, men ikke desto mindre er det californiske 'Wirtschaftswunder' skabt af regionale og lokale kræfter løsrevet fra overordnede nationale hensyn og politik. For flere årtier siden besluttede toneangivende politiske og akademiske kredse i Californien sig for at delstaten skulle udvikles til et globalt center for velstand og vækst. Strategien sigtede mod at udvikle Californien til en magnet for iværksættere. Ikke som mange ville tro for at tiltrække IT- og biotek-entreprenører, men alle slags aktiviteter var velkomne. Også vinbønder, frugtavlere og servicevirksomheder skulle hives ombord på det californiske iværksætterskib. Hvordan får man iværksættere - ikke bare fra USA - men fra hele verden til at pakke kufferten og tage til Californien for at starte egen virksomhed og tage hul på en helt ny tilværelse? Det gør man naturligvis ved at give iværksætterne et tilbud, de ikke kan afslå. Tilbuddet bestod af fire del-planer: for det første en konkurrencedygtig skat, der gjorde det muligt for iværksætterne at høste frugterne af deres succes. For det andet etableringen af en række finansieringsinstrumenter for nye virksomheder, der skulle dække udviklingen fra de første vanskelige leveår, helt tilbage fra planlægningsstadiet og indtil driften var stabil. For det tredje skulle Californiens elite-universiteter engageres aktivt i firmabygningen. For det fjerde skulle der etableres enkle og effektive offentlige forretningsgange, således at man i Californien hurtigere kunne få foden under eget bord end andre steder i verden. Alt dette lykkedes i de efterfølgende årtier, og Californien som region og delstat i USA kan nu prale af at have verdens 12. stærkeste økonomi. I EU tager det i gennemsnit 10 måneder at etablere egen virksomhed. I USA er vi helt nede på 40 dage, men Californien løber med førstepladsen: 30 dage. Sådan agerer en konkurrencestat. Sådan en har vi dog også i Danmark, siger finansminister Bjarne Corydon. Regeringens knivskarpe planer for at tiltrække kapital, teknologi og nye virksomheder til Danmark er nedfældet i det strategiske mesterværk: Vækstplan.dk, hvis konkurrencemæssige rambuk er en reduktion af hotelmomsen og en beskeden nedsættelse af selskabsskatten. For dog at være helt sikker på at nå sine ambitiøse vækst- og konkurrencemål på 150 000 nye arbejdspladser i Danmark inden 2020 har regeringen nu lanceret tre dynamiske initiativer: Den aldrende morlille, der bor i et ældgammelt husmandssted i Udkantsdanmark kan ikke holde varmen i de kolde vintermåneder uden et par brændeovne. Nu bliver pejsebrændet snart næsten dobbelt så dyrt for den gamle kone på grund den nye lov om forsyningssikkerhedsafgift. Det er et meget velvalgt og præcist udtryk. For nu har regeringen skaffet sig forsyningssikkerhed til statskasse af skatteborgernes sidste skillinger. Næste vækstinitiativ er loven om den tredobbelte parkeringsbøde, der gør det muligt at tildele bilisterne den samme dummebøde hele tre gange. Og endelig juvelen i regeringens vækstkroner: hvis man er så uheldig at komme på hospitalet i det midtjyske og derefter stiller træskoene, kræver det offentlige nu en lille 500 kroneseddel for at rulle det afsjælede legeme fra et sengeleje ned i en trækasse. Et såkaldt kiste-ilægningsgebyr.

Hvis vore kommunalpolitikere skulle være i tvivl, om disse planer vil føre til realiseringen af Danmark som konkurrencestat, kan man stadig gennemføre dele af den californiske iværksætterplan uden at ulejliges Christiansborg, der har travlt med mange andre ting såsom solceller og rejsebilag. Skatten kan man på det

kommunale plan ikke gøre noget ved. Og skatten er jo også ligegyldig, hvis man går ud fra Verdensbankens netop opdaterede 'doing business' indeks, der placerer Danmark på en flot 5. plads over de nationer, hvor det er lettest at drive forretning. Hverken skat eller det generelle omkostningsniveau indgår dog som parametre i Verdensbankens vurdering. Hvis det hele er så vidunderligt herhjemme, kan man jo undre sig over, at vi har mistet 200 000 arbejdspladser siden 2008. Men selv uden skatteinstrumentet kan man i kommunerne gennemgå de kommunale forretningsgange for at lette og minimere iværksætternes etableringsprocesser. Man kan ligesom i Californien organisere små indsatskommandoer af advokater, revisorer og erhvervsledere, der kan bistå iværksætteren med etablering og drift af de spæde virksomheder. Og man kan først og fremmest etablere en kommunal iværksætterfond, der skal skaffe egenkapital til nye virksomheder inden for landbrug, håndværk, service og industri inklusive IT og biotek. Fondskapitalen skaffes til veje gennem bidrag fra kommunekassen, etablerede virksomheder, velhavende donorer og gennem 'crowd funding' altså bidrag fra de enkelte borgere, der med større eller mindre beløb gerne vil investere i vækst og velstand i kommunen. Denne kommunale iværksætterfond ville optræde som en magnet for andre investorer uden for kommunen, der gerne vil være med til at stifte nye virksomheder, men som forlanger en hovedinvestor, der tør gå først ind i projekterne. Hvis man således danner en kommunal iværksætterfond på 25 mill. kr., kan man hurtigt opnå en investeringskraft på måske 100 mill kr, fordi andre kapitalgivere kommer til og vil deltage som finansielle firmastartere.

Det kommende kommunalvalg kommer som sædvanlig til at handle om, hvilke politikere, der kan overtrumfe hinanden om at tilbyde væg-til-væg- service til borgerne. Der burde imidlertid være flest stemmer til de politikere, der har en plan for, hvordan man skaffer pengene gennem vækst, velstand og nye arbejdspladser. Hvem kan og tør?

Asgar Aamund